

νῶν ; Ἡ θέλουν ν' ἀποδείξουν, ὅτι ἡ λύσσα μεταδίδεται ἐνίοτε καὶ εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος αὐτομάτως, χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ καθόλου τὸ ἰδικόν μας γένος ;

« Ἄς εἶνε τὸ ἀληθές εἶνε, κύριε Διευθυντά, ὅτι αὐτοὶ οἱ κύριοι μὲ κατεσυκοφάντησαν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐγὼ εἶμαι φίλος τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας· ἀνήκω εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Α' ἀστυνομικοῦ τμήματος καὶ ἐκτελῶ πιστῶς τὸ καθήκόν μου, εἶμαι δὲ ὠφελιμότερος ἐγὼ εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τὴν πολιτείαν ἀπὸ αὐτοῦς ὅπου φωνάζουν, διότι ἐπὶ τέλους ἐγὼ μὲν συλλαμβάνω τοὺς κακούργους καὶ τοὺς λωποδύτας, ἐνῶ αὐτοὶ τοὺς ἀπολύουν. Ὁργισθὴν ἰδίως μὲ αὐτὸ ὅπου εἶπαν, ὅτι ἐπιτίθεμαι καὶ τρώγω ἀνθρώπινα κρέατα· πῶς ! μὴ μὲ ἐξέλαβαν ὡς ἀντιπολιτευόμενον καὶ μὲ θεωροῦν τόσο πεινασμένον ; χάριτι θεῶν τὸ συσσίτιον ποτὲ δὲν μοῦ ἔλειψε χάρις εἰς τοὺς χασάπηδες τῆς συνοικίας καὶ χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνω διόλου τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους, ὅπως ἡ εὐγενεία των ! Ἄν ἐπιτίθεμαι κάποτε καθ' ὑπόδειξιν τῶν προϊσταμένων μου, ἐπιτίθεμαι πάντοτε ἐναντίον τῶν φαυλοδίων καὶ τῶν διαταρασσόντων τὴν κοινὴν ἡσυχίαν. Τί φωνάζει ὁ κ. Λεβίδης ; μὴ τοῦ ρίχθηκα ἐγὼ ποτέ ; ἀλλ' ἄς ἀποπειραθῇ νὰ ἀνατρέψῃ τὰ καθεστῶτα μὲ κανένα κούνημα καὶ θὰ ἴδῃ ἀπὸ ποῦ θὰ τὸν πιᾶσω.

« Παρακαλῶ λοιπὸν τοὺς κυρίους αὐτοὺς νὰ μὴ μ' ἐνοχλοῦν. Ἄν ἐποφθαλμιοῦν τὴν θέσιν μου, ἄς καθήσουν ἡσυχοί, διότι δὲν θὰ φάγουν αὐτὸν τὸν Λουκούμην· καὶ πάλιν ἂν εἶνε τόσοι ἄγριοι καὶ θέλουν μὲ τὰς ραδιουργίας νὰ φάγουν κ' ἐμέ, ὅπως τόσοις ἄλλοις, ἄς μὲ φάγουν ἐπὶ τέλους νὰ ἡσυχάσωμεν.

« Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως.

« Λουκούμης »

ΒΟΥΛΗ

ΟΛΙΓΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΙ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ

Ἄντι νὰ ὑπάγω εἰς τὰ νευρόσπαστα τοῦ κ. Χόλδεν ἔκρινα καλὸν νὰ ὑπάγω εἰς τὴν Βουλὴν. Νομίζω, ὅτι παρευρίσκομαι εἰς τὴν « μάχην » τοῦ Λεβιδίου· ἢς τὴν ἐπέτειον ἐωρτάζαμεν, διότι ὁμιλεῖ ἀκκιζόμενος ὁ φιλομειδὴς ἐξ Ἀττικῆς Βουλευτὴς. Ἰσχυρίζεται, ὅτι τὸ ναυτικόν μας κατεστράφη διότι τὸ πλήρωμα ἑνὸς πλοίου μας διαρκῶς ἐναυτία καὶ ἔκαμεν ὅ,τι κάμνουν οἱ τὸ πρῶτον ταξειδεύοντες.

Εἰς ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου.

— Στοιχηματίζω ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν θὰ εἶχαν διαβάσει κανένα λόγον σου !

Ὁ Πρόεδρος καθήμενος ἐπὶ τοῦ Προεδρείου μοὶ ὑπενθυμίζει τοὺς ρωμαίους Συγκλητικούς ὃ δὲ ἐπὶ τοῦ βήματος κ. Πετρίδης . . . τὸν Ρὰς-Ἀλλούλαν.

Σιωπὴ· ἄς ἀκούσωμεν τί λέγει :

— « Καὶ ποίους νόμους, κύριοι ; Ἐκείνους τοὺς ὁποίους εἰσαγαγὼν ἐψήφισεν ἡ Βουλὴ. »

Εἰς Βουλευτὴς παραπονεῖται κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

— Σὰς παρεκάλεσα ἄπαξ, δις ἵνα διορίσητε ἕναν διδάσκαλον, καὶ σεῖς ὕγρὸν ἀγοράσατε.

Αὐτὸς ὅστις ὁμιλεῖ τῶρα ἔχει φαρβορίταις καὶ μοῦ εἶπον

ὅτι εἶνε Ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει μέτρον. . . οὔτε εἰς τὴν λίμαν του, ἀφοῦ δὲν γνωρίζει τὴν λέξιν· ἀκούσατε :

— Καὶ αὐτό, κύριοι, περιλαμβάνεται ἐν τοῖς γενικοῖς μέτροσι.

Μετὰ ταῦτα πολὺ ἐπικαίρως ἤρχισαν νὰ συζητῶσι περὶ Βόχας τοῦ δήμου Κορινθίων, ἐγὼ δὲ κηδόμενος τῶν ρωθῶν μου ἀνεχώρησα ἀφήσας τὸν παρακείμενόν μου βαρλοειδῆ δημασιογράφον νὰ ἐξετάζῃ ὑπὸ ὑγιεινὴν ἐποψίν τὸν κ. Πρωθυπουργόν . . . ἔχοντα αὐτῷ ἐστραμμένα τὰ νῶτα.

Τσοπανάιος

ΑΠΡΙΛΙΑΤΙΚΑ

Κατὰ καθήκον, ὡς συνειθίζουσιν καὶ αἱ σοβαραὶ συνάδελφοι, ἀναγράφομεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῶν πρώτων τὴν ἀφίξιν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἐκ τῆς κατὰ τὸ Αἰγαῖον περιοδείας της. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔλειπεν ἐκ τῆς πρωτευούσης, ἀλλ' ὁ λαὸς μὴ δυσανασχετῶν διὰ τοῦτο ἠὺχθήθη αὐτὸν καὶ μακρόθεν, ἐνθυμούμενος ἐπικαίρως τὸν γνωστὸν ἐπὶ τὸν τοῦ ἔσματος τῆς Vie Parisienne :

Στὴν Ἀνδρῶ, Σύρο, Νάξο, Τήνο, ὅθι κι' ἂν πᾶς
Ὅθι κι' ἂν πᾶς,
Μᾶς ἀγαπᾷ.

✱

Ἔτερον αὐλικὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον πρέπει ἐπίσης νὰ ἀναγραφῇ ἐκ τῶν πρώτων εἶνε καὶ ὁ προβιβασμὸς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου. Αἱ τόσον ταχεῖαι πρόοδοι τοῦ νεαροῦ ἀξιωματικοῦ καθιστῶσιν ἀπαράιτητον τὴν ἐπιψήφισιν νέου στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ δημιουργοῦντος σειρὰν βαθμῶν, ἐκτεινομένων καὶ πέραν τοῦ στρατάρχου.

✱

Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ἤρχισαν καὶ προβαίνουν κατὰ τὸ φαινόμενον τακτικῶς. Εἰσῆχθη μάλιστα καὶ μία περίεργος καινοτομία εἰς τὸ Βουλευτήριον, μεταβληθείσης μιᾶς τῶν αἰθουσῶν τοῦ ἀναγνωστηρίου εἰς ἐστιατόριον, τὸ ὁποῖον εἶνε φανερόν σημεῖον, ὅτι οἱ κύριοι βουλευταὶ ἐπ' ἀνέλαβον τὰς ἐργασίας των μὴ ὄρεξιν.

✱

Καὶ ἐπειδὴ τινες ἐσκανδαλίσθησαν διὰ τὸν ἀνωτέρω νεωτερισμόν, παρατηροῦμεν αὐτοῖς, ὅτι ἔχουν ἄδικον, διότι ἐπὶ τέλους εἶνε προτιμότερον οἱ κύριοι βουλευταὶ νὰ τρώγουν μέσα εἰς τὸ Βουλευτήριον . . . παρὰ νὰ τρώγωνται.

✱

Εἶνε ἀληθές, ὅτι εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων συνεδριάσεων ἠγέρθη ἀπειλητικὸς σκόπελος, ἡ Ναξία σμύρις, ἀπειλοῦσα νὰ σταματήσῃ πᾶσαν ἐργασίαν. Ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ φρόνησις συνδιήλλαξεν ἐγκαίρως τὰ πράγματα καὶ ἐπῆλθε συμβιβασμός, διότι ὅλοι οἱ ἀτίθασσοι τὰ ἐχρεώσθησαν, ἐπειδὴ, ὡς φαίνεται, κατὰ ἐσφυρίσθησαν . . . Πιθανῶς τὴν διάλυσιν.

✱

Τώρα τίς ὑπεχώρησεν ; αὐτὸ εἶνε τὸ ζήτημα. Ὁ Πρωθυπουργὸς εἶνε γνωστὸν, ὅτι εἶνε ἀκαμπτος, ὁ Ἠγέτης τῆς

Ο ΠΙΝΗΣ

ἀντιπολιτεύσεως εἶνε γνωστὸν ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ρυμουλκεῖται ἐνίοτε, ἀποχωρεῖ πάντοτε, ἀλλὰ δὲν ὑποχωρεῖ καὶ τὸ γνωρίζει ἡ Εὐρώπη. Ὡστε; . . . Ὅπως δὴποτε ὅμως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, μερικοὶ τῶν μᾶλλον ἀδιαλλάκτων κατηγοροῦσι τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὅτι ἐφάνη εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀναξία καὶ ὅτι ἐπρόδωσε τὴν σμύριδα διὰ τριάκοντα ἀργίλλια.

*

Ἐφημερίς τις περιγράφουσα μίαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, ἔγραφε πρὸς τοὺς ἄλλοις, ὅτι ἡ ρις τοῦ πρωθυπουργοῦ ἦτο κατέρυθρος «τὸ ὅποιον εἶνε σημεῖον σωματικῆς ἀδυναμίας.»

Ἀγνοοῦμεν κατὰ πόσον ἡ φυσιολογικὴ αὐτὴ παρατήρησις εἶνε ὀρθή, τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε, ὅτι αὐτοὶ οἱ περίεργοι δημοσιογράφοι τοῦ ἐπαρρηγόσαν στὴ μύτη τοῦ κ. Τρικούπη!

*

Ὁ ἀλησμόνητος Σπυριδίου, ὁ ἀεροναύτης, ἀπῆλθεν, ἀλλὰ τὰ κατορθώματά του θὰ μείνουν ἀκουστά, διότι ἀπέδειξεν, ὅτι τὰ ἀερόστατα τὰ ὅποια ἐχρησίμευον τέως μόνον διὰ κατοπτρεύσεις ἐν καιρῷ πολέμου, δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸ ἐξῆς καὶ ὡς μέσα ἐπιθέσεως φέροντα

βαρὺ πυρροβολικόν. Μαρτύριον ἔστω τὸ κανόνι, τὸ ὅποιον ἐτραβίξε κατὰ τῆς ἐταιρίας τοῦ φωταερίου.

*

Μεταξὺ τῶν κατασκευασθησομένων πολυαρίθμων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν εἶδαμεν καὶ μίαν τοιαύτην «μεταξὺ Ἐηροκαμπίου καὶ Γυθείου.»

Ὡστε ἰδοὺ ὅτι θὰ ἔχωμεν καὶ σιδηροδρόμους . . . πάσης Ἐηροκαμπίας!

*

Ἦχὼ τῶν Λαυριακῶν ἐορτῶν.

— Διατί νὰ βάλουν τοὺς προσκεκλημένους εἰς τὸ πλυντήριο;

— Μὰ, καταλαμβάνετε, τὰ λαυριακὰ πράγματα καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ ἐορταὶ των πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς πλύσιμον.

*

— Καὶ πῶς ἀπεφάσισαν νὰ ἐξοδεύσουν τόσα χρήματα;

— Ἐφαγὰν ἀπὸ τὰ . . . περιττώματα.

Ἡρώδης ὁ Ἀττιεύς